

تاثیر تنش خشکی بر جوانه زنی و برخی خصوصیات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی گیاه زنیان (*Trachyspermum ammi*)

امین باقی زاده*، دانشیار گروه بیوتکنولوژی، پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران
ملیحه افروشته، دانش آموخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران
براتعلی فاخری، دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه زابل

چکیده

به منظور بررسی واکنش گیاه دارویی زنیان به تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن گلیکول در مراحل جوانه زنی و رشد رویشی دو آزمایش جداگانه هر یک در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. در آزمایش اول واکنش جوانه زنی بذرهای زنیان به سطوح مختلف تنش خشکی شامل پتانسیل های اسمزی، صفر (شاهد)، $-1/5$ ، -2 ، $-2/5$ و -3 بار که با استفاده از PEG6000 تهیه شده بودند، مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش دوم مشابه آزمایش اول بود، با این تفاوت که در این آزمایش صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی گیاه زنیان که در سطوح مختلف تنش خشکی قرار گرفته بودند، مورد مطالعه و تجزیه آماری قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس مشاهدات نشان داد تنش خشکی تاثیر معنی داری ($p \leq 0/01$) بر خصوصیات جوانه زنی شامل درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، طول ساقه چه، طول ریشه چه، وزن خشک ساقه چه و وزن خشک ریشه چه داشت. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که با افزایش تنش خشکی تمامی صفات فوق کاهش یافتند. صفات مورفولوژیکی مانند سطح برگ، وزن تر و خشک بخش هوایی و ریشه و نسبت وزن خشک بخش هوایی به ریشه تحت تاثیر خشکی کاهش یافتند.

واژه های کلیدی: پلی اتیلن گلیکول، پرولین، قندهای محلول

* نویسنده مسئول: E-mai :Amin_4156@yahoo.com

مقدمه

زنیان گیاهی است علفی، یکساله و بی کرک به ارتفاع ۳۰ تا ۹۰ سانتی متر که به حالت خودرو در نواحی شرقی هند، ایران و مصر می روید. بعلاوه امروزه این گیاه در نواحی مذکور و نقاط مختلف پرورش می یابد. این گیاه در استان های بلوچستان، آذربایجان، اصفهان، خوزستان، فارس، کرمان و خراسان یافت می شود. برگ هائی با پهنک منقسم با بریدگی های نازک و ظریف و گل های به رنگ سفید و مجتمع به صورت چتر مرکب دارد. میوه اش کوچک بیضوی به رنگ قهوه ای مایل به زرد و دارای بوئی شبیه تیمول است. قسمت مورد استفاده این گیاه میوه آن است. زنیان بیشتر در زمین های سبک رسی سیلیسی و آفتابگیر و چراگاه ها می روید. تکثیر این گیاه به وسیله دانه (میوه) صورت می گیرد. زمان محصول برداری میوه در ماه های مرداد و شهریور می باشد (۳ و ۱۹). خشکی از جمله تنش های فیزیکی است که به عنوان مهم ترین عامل محدود کننده رشد و تولید گیاهان زراعی در اکثر نقاط جهان و ایران شناخته شده است (۵). بلوم (۱۹۹۶) گزارش نمود خشکی یک تنش چند بعدی است که گیاهان را در سطوح مختلف سازمانی تحت تاثیر قرار می دهد (۱۰). در سطح گیاه پاسخ به تنش خشکی پیچیده است، زیرا بازتابی از تلفیق اثرات تنش و پاسخ های مربوطه در تمام سطوح پائین سازمانی، در فضا و زمان است (۱). سیدیک و همکاران (۱۹۹۹) گزارش کردند خشکی به عنوان مهم ترین عامل کنترل کننده عملکرد محصولات، تقریباً روی کلیه فرایندهای رشد گیاه تاثیرگذار است (۳۶).

با وجود پیشرفت های زیاد تکنولوژی و مدیریت زراعی هنوز جوانه زنی و رشد اولیه بذر در کشاورزی از اهمیت قابل توجهی برخوردار است (۴). در زراعت، موفقیت یا عدم موفقیت تولید به جوان زدن کامل و سریع بذرها و تولید گیاهچه های قوی وابسته است. بنابراین درک مناسب از رفتار جوانه زنی در شرایط مختلف محیطی در راستای افزایش محصول اهمیت زیادی دارد (۴۱). جوانه زنی شامل فرآیندهای مربوط به انتقال مواد ذخیره ای به محور جنین و شروع فعالیت های متابولیک و رشد آن است. این مرحله از چرخه زندگی گیاهان نقش تعیین کننده ای در استقرار مناسب گیاه و عملکرد نهایی آن دارد زیرا جوانه زنی بذر یکی از آسیب پذیرترین و بحرانی ترین مراحل در چرخه زندگی گیاهان می باشد (۲۲ و ۱۱). در سراسر دنیا یکی از مهم ترین عوامل غیرزیستی و محدود کننده جوانه زنی و همچنین رشد اولیه گیاهچه ها، تنش خشکی است (۲۴). قابلیت دسترسی به آب و جذب آن توسط بذر، برای انجام فرآیندهای جوانه زنی و متعاقب آن رشد گیاهچه ها ضروری است. افزایش تنش خشکی قابلیت دسترسی به آب را کاهش داده و اثرات نامطلوبی بر درصد و سرعت جوانه زنی و همچنین رشد گیاهچه ها خواهد داشت (۲۴). رضازاده و کوچکی (۲۰۰۵) در آزمایش خود بر روی جوانه زنی بذرها زنیان، رازیانه و شوید مشاهده کردند که با اعمال تنش خشکی و شوری در دماهای مختلف، درصد و سرعت جوانه زنی و همچنین طول ریشه چه و ساقه چه تمامی گونه ها کاهش یافت، بطوری که در میان بذرها، بذر شوید کمترین مقاومت را

نسبت به تغییرات دما و پتانسیل اسمزی نشان داد (۳۴). در طول دوران رشد رویشی، تنش خشکی اثرات قابل توجهی بر صفات مختلف مورفولوژیکی دارد. اکثر گیاهان تحت تنش خشکی با کاهش سطح برگ و ایجاد تغییر در برخی صفات دیگر سعی در کاهش آسیب های ناشی از تنش ایجاد شده دارند (۲۱). تنظیم اسمزی به عنوان جزئی مهم از مکانیزم های تحمل به خشکی در گیاهان مطرح است (۲۶) و (۳۲). گیاهان در شرایط متفاوت محیطی، مواد محلول با وزن مولکولی کم که بطور کلی مواد محلول سازگار نامیده می شوند را سنتز می نمایند. این مواد حل شونده سازگار شامل اسیدهای آمینه (پرولین، گلايسین)، قندها (ساکارز، گلوکز)، الکل های قندی (مانیتول، سوربیتول)، یونها، اسیدهای آلی، آمیدها، آمین ها و گروه های بتائین می باشند که در پاسخ به تنش خشکی سنتز شده و با واکنش های عادی بیوشیمیایی سلول تداخل ندارند. تجمع این مواد سبب کاهش پتانسیل آب اندام های گیاهی و متعاقباً ایجاد شیب پتانسیل آب نسبت به محیط خارج شده که در چنین حالتی جذب آب توسط گیاه امکان پذیر می گردد (۲ و ۳۲).

پرولین یکی از اسید آمینه های فعال در پدیده تنظیم اسمزی است که در ایجاد و حفظ فشار اسمزی درون گیاه نقش به سزایی دارد. اگرچه پرولین در همه اندام های گیاه در طی تنش تجمع می یابد ولی سریع ترین انباشت را در برگ ها دارد. تجمع پرولین در ریشه ها با تاخیر زمانی نسبت به تجمع در برگ ها صورت می گیرد. بررسی ها نشان می دهد افزایش پرولین در ریشه ها ناشی از انتقال آن از برگ ها می باشد (۷ و ۱۷). نقش های فیزیولوژیکی متعددی برای افزایش پرولین در اثر تنش خشکی مطرح شده است. از جمله پرولین در تنظیم فشار اسمزی، حفاظت از مولکول های پروتئینی و یکپارچگی غشای سلولی، ذخیره کربن و نیتروژن، جاروب کردن رادیکال های آزاد و عمل آنتی اکسیدانی نقش دارد (۸). تجمع پرولین در گیاهان بوسیله دو مسیر بیولوژیکی، مسیر وابسته به گلو تامات و مسیر وابسته به اورنیتین انجام می شود. ظاهراً مسیر وابسته به گلو تامات در شرایط تنش خشکی، مسیر غالب می باشد. اهمیت نسبی مسیر اورنیتین در گیاهان تیمار شده با تنش، بستگی به نوع گونه، نوع اندام و مرحله تکاملی گیاه دارد (۱۸ و ۸). یکی دیگر از اسمولیت های سازگار، قندهای محلول می باشد که در شرایط خشکی تجمع یافته و به عنوان عوامل حفاظتی در گیاهان عمل می کنند. در شرایط تنش، قندها از سلول ها از طریق تنظیم اسمزی و نگهداری تورژسانس و همچنین پایداری غشاها و پروتئین ها محافظت می کنند. قندها در طول آبرزایی سلول ها با شیشه ای شدن سیتوپلاسم سبب تحمل گیاهان به خشکی می شود (۳ و ۸).

در برخی از منابع گزارش شده است در اثر تنش خشکی میزان نشاسته کاهش ولی قندهای محلول افزایش می یابد (۳۱). افزایش قندهای محلول در سلول های گیاهی سبب کاهش پتانسیل اسمزی و متعاقباً پتانسیل آبی شده و جذب آب به درون سلول ها را آسان می نماید (۳۸). با توجه به اهمیت گیاه زینان در مصارف دارویی و نظر به کمبود آب آبیاری و نزولات آسمانی در کشور، بررسی واکنش این گیاه به

سطوح مختلف تنش خشکی حائز اهمیت است. بنابراین تحقیق حاضر با هدف بررسی واکنش گیاه زنیان به سطوح مختلف تنش خشکی در دو مرحله جوانه زنی و رشد رویشی انجام شد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی تاثیر تنش خشکی بر مراحل جوانه زنی و رشد رویشی زنیان، دو آزمایش جداگانه در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۹۲ در زابل انجام شد. در آزمایش اول، سطوح مختلف خشکی شامل صفر، ۱/۵-، ۲-، ۲/۵- و ۳- بار بوسیله پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ تهیه شد. جهت ایجاد پتانسیل صفر بار (شاهد) از آب مقطر استفاده شد و برای ایجاد سایر سطوح تنش خشکی مقادیر معینی از پلی اتیلن گلیکول مطابق روش میچل و کافمن با استفاده از نرم افزار اکسل تهیه و در آب حل شد (۱۵ و ۱). بذور ابتدا با هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ به مدت ۴۵ ثانیه ضد عفونی و سپس دو بار با آب مقطر استریل، شستشو داده شدند. برای کشت بذرها از ظروف پتری با ابعاد ۸۰×۸۰ میلی متر که کف آنها توسط کاغذ صافی پوشیده شده بود، استفاده شد. به هر ظرف ۷ سانتی متر مکعب از محلول مورد نظر (برای تیمار شاهد ۷ سانتی متر مکعب آب مقطر) اضافه گردید. برای هر تیمار خشکی ۳ پتری در نظر گرفته شد که هر پتری به عنوان یک واحد آزمایشی منظور شد. در داخل هر پتری ۲۰ عدد بذر بر روی کاغذ صافی کشت شد. برای جلوگیری از تبخیر از سطح ظروف، درب ظرف ها بطور کامل با پارافیلیم پوشیده شد. در طول ۷ روز مدت آزمایش، روزانه ظروف بازمینی و تعداد بذرهاى جوانه زده شمارش شدند. بذرهایی که طول ریشه چه آن ۲ و یا بیشتر از ۲ میلی متر بودند، به عنوان بذرهاى شمارش شده ثبت شدند، در پایان آزمایش درصد جوانه زنی بذرها از طریق معادله ۱ تعیین شد. در ادامه این مرحله از هر ظرف ۱۰ گیاهچه بطور تصادفی انتخاب و صفات مورفولوژیکی شامل طول ساقه چه و ریشه چه آنها با استفاده از خط کش میلی متری تعیین شد. به منظور تعیین وزن خشک ریشه چه و ساقه چه، اندام های فوق به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۸۰ درجه سانتیگراد در آون خشک شدند. در پایان آزمایش درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه، طول ساقه چه، وزن خشک ساقه چه و ریشه چه و نسبت وزن خشک ساقه چه به ریشه چه برای هر تیمار اندازه گیری و نتایج آن ثبت شد.

درصد جوانه زنی بذرها از فرمول زیر (رابطه یک) محاسبه شد:

$$PG = \frac{\sum ni}{N} \cdot 100 \quad \text{رابطه (۱)}$$

در این معادله PG درصد جوانه زنی، $\sum ni$ تعداد بذرهاى جوانه زده تا روز i ام و N تعداد کل بذرها می باشد. (۳۴).

برای محاسبه سرعت جوانه زنی از رابطه زیر (رابطه ۲) استفاده شد.

$$R_s = \sum_{i=1}^n \frac{S_i}{D_i} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در این معادله R_s سرعت جوانه زنی، S_i تعداد بذر جوانه زده در هر روز و D تعداد روزهای سپری شده از شروع آزمایش می باشد (۳۴).

در آزمایش دوم، بذرها پس از ضد عفونی در سینی های پلاستیکی در محیط تاریک کشت شدند. وقتی گیاهچه ها به مرحله دو برگی رسیدند، سینی ها به شرایط نوری منتقل شدند. به منظور ایجاد تطابق، گیاهچه ها برای مدت ۲ الی ۳ روز در روشنایی نگاه داشته شدند. هر واحد آزمایشی در این مرحله از یک ظرف پلاستیکی به حجم ۱۰۰۰ میلی لیتر که حاوی محلول غذایی هوگلند بود، تشکیل شد. سطوح مختلف تنش خشکی (مشابه آزمایش جوانه زنی) با استفاده از پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ در هر یک از ظرف ها ایجاد شد. برای هر واحد آزمایشی ۷ عدد گیاهچه تقریباً هم اندازه و سالم انتخاب و به ظرف های حاوی محلول غذایی و پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ انتقال یافتند.

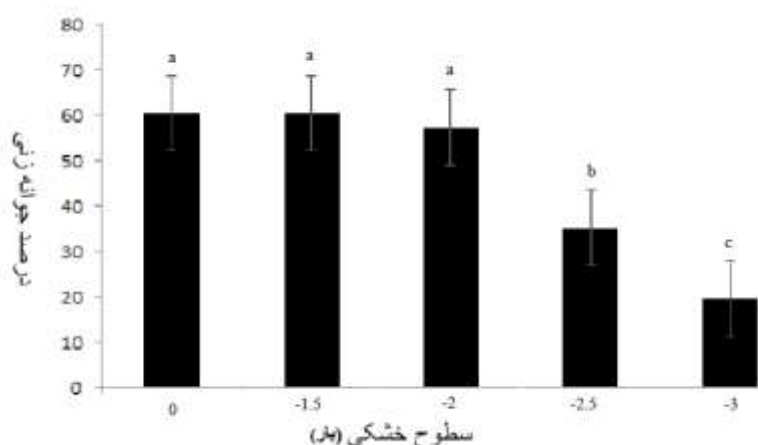
برای استقرار گیاهچه ها از حلقه های پلاستیکی و پنبه استفاده گردید. اکسیژن لازم برای تنفس ریشه ها از طریق پمپ های که بدین منظور طراحی شده بودند، فراهم گردید. گیاهچه ها در فیتوترون با دمای 21 ± 2 درجه سانتیگراد و دوره نوری ۱۶ و ۸ ساعت به ترتیب روشنایی و تاریکی رشد نمودند. گیاهچه ها پس از یک ماه از گلدان ها خارج و خصوصیات مورفولوژیکی مانند سطح برگ، وزن تر و خشک بخش هوایی و ریشه اندازه گیری شد و نسبت وزن خشک بخش هوایی به ریشه محاسبه گردید. برای این منظور قسمت های مختلف گیاه (ریشه، ساقه و برگ) از یکدیگر تفکیک شد. سطح سبز گیاه توسط دستگاه اندازه گیری سطح برگ و وزن تر ریشه و اندام هوایی، با ترازوی دیجیتال با دقت 0.001 گرم اندازه گیری شد. به منظور تعیین وزن خشک ریشه و بخش هوایی اندام های فوق به مدت ۲۴ ساعت در دمای 70 درجه سانتیگراد در آون خشک شدند و سپس وزن خشک آنها به صورت جداگانه تعیین شد. برای اندازه گیری پرولین از روش بیتز و همکاران (۱۹۷۳) استفاده شد.

ابتدا 0.5 گرم از هر بافت (اندام هوایی، ریشه) برداشت گردید. سپس بافت گیاهی در هاون چینی کاملاً سائیده شد. بعد از این مرحله 10 میلی لیتر اسید سولفوریک آبدار 3% به آن اضافه و محتوی هاون بهم زده شد و در نهایت با کاغذ صافی صاف گردید. به 2 میلی لیتر از محلول حاصل، 2 میلی لیتر معرف ناین هیدرین (125 میلی گرم ناین هیدرین به علاوه 20 میلی لیتر اسید فسفریک 6 مولار بعلاوه 30 میلی لیتر اسید استیک گلاسیال) اضافه شد و به مدت یک ساعت در حمام آب جوش در دمای 100 درجه سانتیگراد قرار داده شد. سپس لوله های محتوی محلول حاصل در یخ قرار گرفت تا سرد شدند. پس از ایجاد تعادل با دمای محیط به لوله ها 4 میلی لیتر تولوئن اضافه گردید و به مدت 30 ثانیه به شدت هم زده

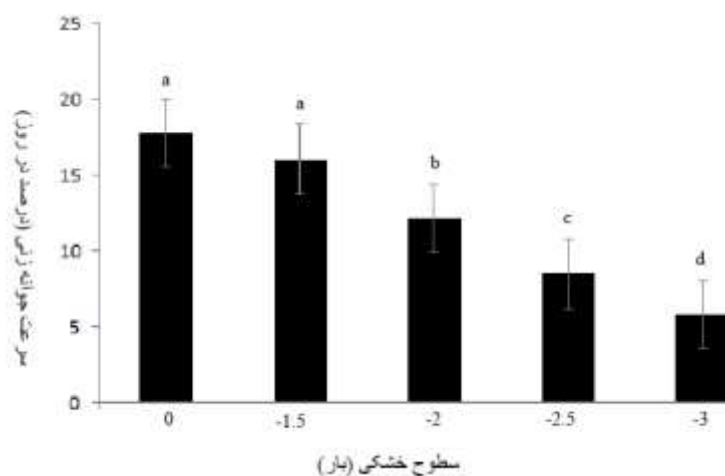
شد. استانداردهای پرولین در مقادیر ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ میکروگرم در میلی لیتر تهیه گردید و نمونه های حاصل و استانداردها در طول موج ۵۲۰ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد. با استفاده از رسم منحنی استاندارد مقدار پرولین برحسب میکرومول بر گرم وزن تر محاسبه شد. برای اندازه گیری قندهای محلول از روش دوبویس استفاده شد (۱۶). برای این منظور ۰/۰۲ گرم بافت خشک شده گیاه توسط ۳ میلی لیتر الکل ۸۰٪ در هاون چینی کاملاً سائیده شد. سپس محلول حاصل به مدت ۱۵ دقیقه در ۵۰۰۰ دور بر دقیقه سانتریفیوژ شد و از محلول روشناور برای سنجش قندهای محلول استفاده شد. بدین ترتیب که یک میلی لیتر از عصاره حاوی کربوهیدرات های محلول در لوله آزمایش ریخته شد و به آن یک میلی لیتر محلول ۵٪ فنل (۵ گرم فنل در ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر) افزوده و به خوبی هم زده شد (نمونه ها به نسبت ۱:۲ یا ۱:۴ رقیق شدند). (در مرحله نهایی، ۵ میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ به هر لوله اضافه شد و عمل مخلوط سازی به شدت انجام گردید. لوله ها به مدت نیم ساعت در دمای اتاق قرار گرفتند و مقادیر جذب نوری آنها در طول موج ۴۸۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر تعیین شد. محلول های استاندارد گلوکز با غلظت های ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۰، ۸۰ و ۹۰ میلی گرم در لیتر تهیه شد. با استفاده از رسم منحنی استاندارد، مقدار قند برحسب گرم در ۱۰۰ گرم بافت خشک گیاه محاسبه شد. برای آنالیز واریانس مشاهدات حاصل از هر دو آزمایش و انجام مقایسه میانگین تیمارها به روش دانکن از نرم افزارهای آماری MSTAT-C و SPSS16 و برای ترسیم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس مشاهدات نشان داد تنش خشکی تاثیر معنی داری بر درصد جوانه زنی داشت. با کاهش پتانسیل آب و افزایش سطوح خشکی، درصد جوانه زنی کاهش یافت. در این رابطه پتانسیل صفر بار بیشترین درصد جوانه زنی و پتانسیل ۳- بار کمترین درصد جوانه زنی را دارا بودند (شکل ۱). درصد جوانه زنی در پتانسیل ۳- بار نسبت به شاهد حدود ۳۵٪ کاهش داشت. توبه و همکاران (۲۰۰۱) بیان نمودند دانه ها برای انجام فرآیند جوانه زنی، بایستی به اندازه کافی آب جذب نمایند، مواد محلول موجود در محیط کشت از جمله PEG سبب کاهش جذب آب توسط دانه و متعاقب آن تاخیر و یا توقف جوانه زنی می شوند (۳۹). تنش خشکی و محدودیت جذب آب توسط دانه، از طریق تاثیر بر انتقال ذخایر دانه و سنتز پروتئین ها در جنین، احتمالاً علت اصلی کاهش میزان جوانه زنی است (۱۵). نتایج مشاهدات مربوط به سرعت جوانه زنی موید این است که تنش خشکی تاثیر معنی داری بر سرعت جوانه زنی دارد. مقایسه میانگین سطوح مختلف تنش خشکی حاکی از کاهش سرعت جوانه زنی با کاهش پتانسیل آب است (شکل ۲). چنانچه جذب آب توسط بذر دچار اختلال گردد و یا جذب به آرامی صورت گیرد، فعالیت های متابولیکی جوانه زنی در داخل بذر به آرامی انجام خواهد شد (۱۴).

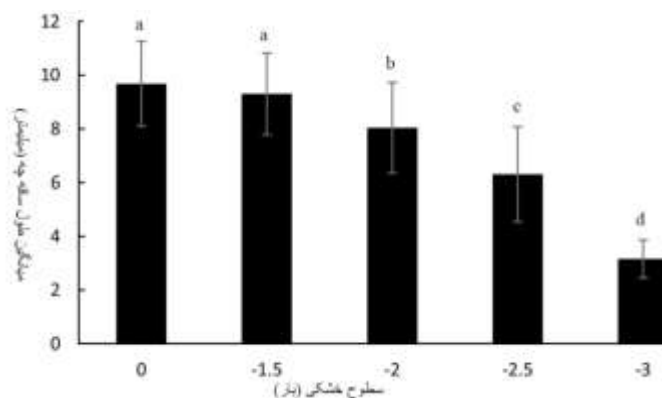
شکل ۱: میانگین درصد جوانه‌زنی در سطوح مختلف تنش خشکی

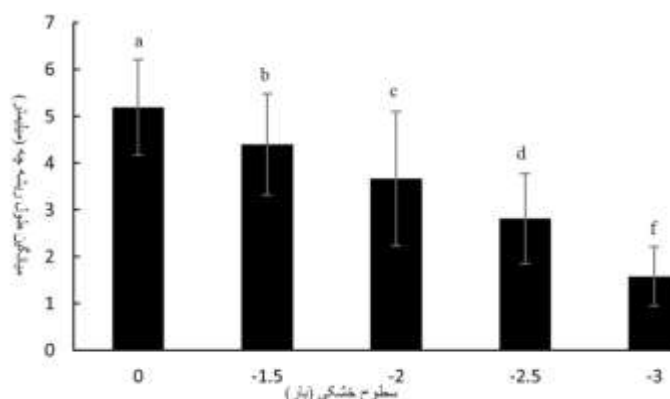
شکل ۲: میانگین سرعت جوانه‌زنی در سطوح مختلف تنش خشکی

نتایج مربوط به میانگین طول ساقه‌چه نشان داد این صفت تحت تاثیر تنش خشکی قرار می‌گیرد. در این آزمایش با کاهش پتانسیل آب، طول ساقه‌چه کاهش یافت (شکل ۳). بیشترین طول ساقه‌چه به پتانسیل آب صفر (۱۰ میلی متر) و کمترین طول ساقه‌چه به پتانسیل -۳ بار (۳ میلی متر) تعلق داشت. به نظر می‌رسد یکی از دلایل کاهش طول ساقه‌چه در شرایط تنش، کاهش یا عدم انتقال مواد غذایی از لپه‌ها به جنین باشد (۳۸). ماکار و همکاران (۲۰۰۹) در بررسی اثر تنش خشکی ناشی از پلی‌اتیلن گلاکول بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌های نخود (*Cicer arietinum* L.) دریافتند با تغییر پتانسیل آب، طول ساقه‌چه و ریشه‌چه بصورت معنی‌داری تغییر می‌یابد (۲۵). نتایج تجزیه واریانس مشاهدات نشان داد تنش خشکی تاثیر معنی‌داری بر طول ریشه‌چه داشت، بطوریکه با کاهش پتانسیل آب طول ریشه‌چه کاهش داشت (شکل ۴). با افزایش تنش از صفر به -۳ بار میانگین طول ریشه‌چه از ۵/۱۹۳ به ۱/۷۵۸ میلی متر رسید. در شرایط، تنش خشکی کاهش جذب آب توسط بذر، باعث کاهش سرعت فعالیت‌های متابولیکی بذر،

کاهش ترشح هورمون‌ها و فعالیت آنزیم‌ها و در نتیجه اختلال در رشد گیاهچه (ریشه‌چه و ساقه‌چه) شده است (۲۸). نتایج مشابهی توسط سایر محققان نیز گزارش شده است (۴۱ و ۳۷، ۳۴، ۲۳). به عنوان نمونه خالص‌رو و آقاعلیخانی (۲۰۰۷) در بررسی اثر تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن گلیکول بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه‌های بذرهای سورگوم علوفه‌ای و ارزن مرواریدی مشاهده نمودند با افزایش تنش از ۰/۴- مگاپاسگال به بالا طول ریشه چه بطور معنی داری کاهش می‌یابد (۲۳).

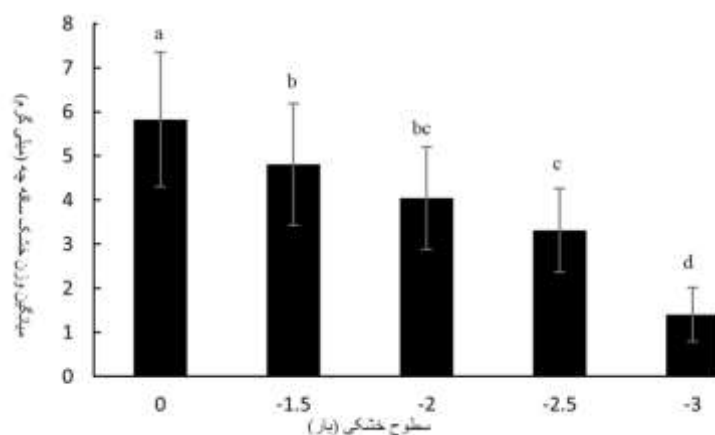

شکل ۳: میانگین طول ساقه‌چه در سطوح مختلف تنش خشکی

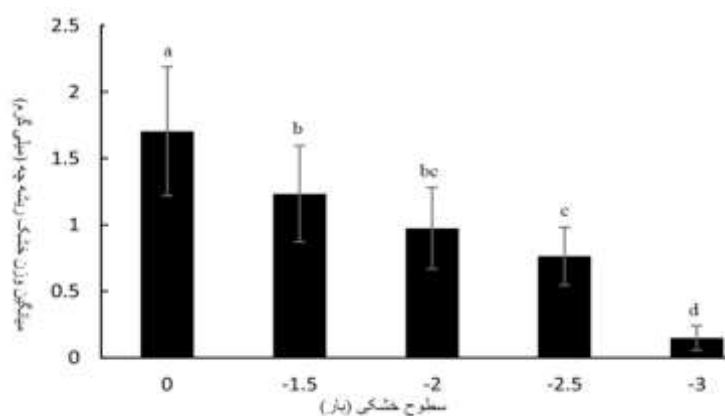

شکل ۴: میانگین طول ریشه‌چه در سطوح مختلف تنش خشکی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد وزن خشک ساقه‌چه و ریشه‌چه، تحت تاثیر تنش خشکی قرار گرفت، بطوریکه با کاهش پتانسیل آب، هر دوی این صفات کاهش یافتند (شکل های ۵ و ۶). کاهش وزن خشک ساقه‌چه و ریشه‌چه در شرایط تنش خشکی در سایر بررسی‌ها نیز گزارش شده است (۱۴ و ۳۰). سلطانی و گالشی (۲۰۰۲) بیان نمودند دلیل کاهش وزن گیاهچه گندم، کاهش قدرت تحرک مواد ذخیره‌ای در دانه و انتقال آنها از لپه به محور رویانی است (۳۷).

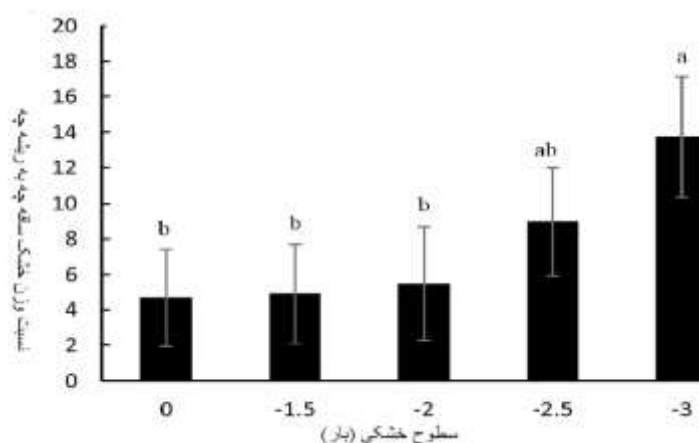

شکل ۵: میانگین وزن خشک ساقه چه در سطوح مختلف تنش خشکی

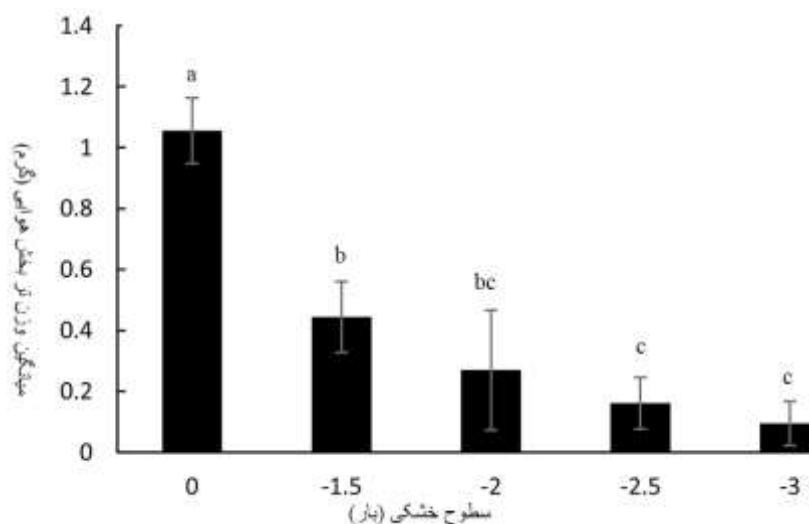
شکل ۶: میانگین وزن خشک ریشه چه در سطوح مختلف تنش خشکی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس مشاهدات نشان داد تنش خشکی تاثیر معنی داری بر نسبت وزن خشک ساقه چه به ریشه چه داشت، بطوریکه با افزایش تنش خشکی، نسبت وزن خشک ساقه چه به ریشه چه هم افزایش یافت (شکل ۷). زنگ و همکاران (۲۰۱۰) گزارش کردند کاهش رشد ساقه چه و از طرفی افزایش رشد ریشه چه گیاهچه های مناطق بیابانی، به دلیل کاهش تعرق و نفوذ ریشه چه به اعماق خاک برای دستیابی به منابع عمیق آبی و متعاقبا افزایش بقای گیاهچه است (۴۲).

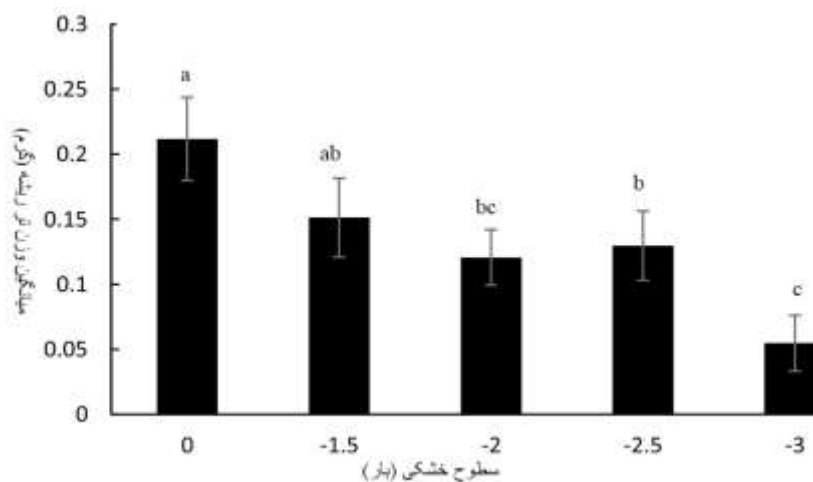

شکل ۷: میانگین نسبت وزن خشک ساقه چه به ریشه چه در سطوح مختلف تنش خشکی

نتایج مشاهدات مربوط به وزن تر و خشک بخش هوایی موید این است که تنش خشکی تاثیر معنی داری بر این دو صفت دارد. مقایسه میانگین وزن تر و خشک بخش هوایی نشان داد با کاهش پتانسیل آب و افزایش سطوح خشکی میزان این دو صفت کاهش یافت (شکل ۸ و ۱۰). نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین تیمارها نشان داد تنش خشکی تاثیر معنی داری بر وزن تر و خشک ریشه داشته است (شکل ۹ و ۱۱). به نظر می رسد کاهش وزن تر در گیاهان تیمار شده با خشکی، به دلیل جلوگیری از توسعه و رشد سلولی ناشی از کاهش فشار تورگر باشد (۳۳).

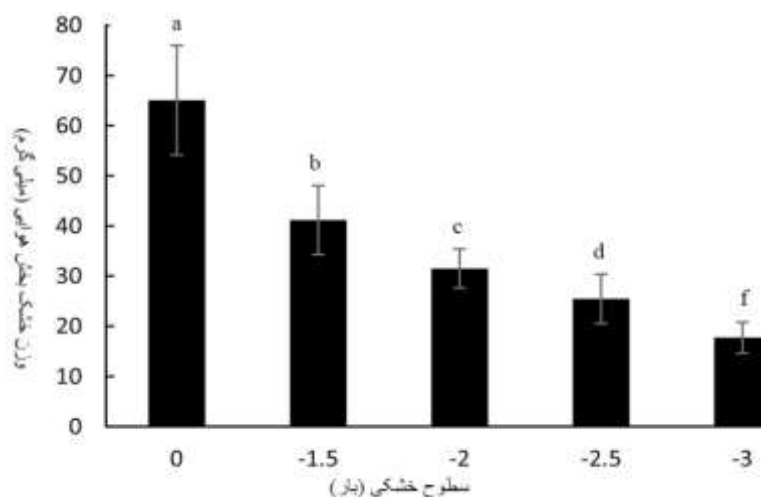

شکل ۸: میانگین وزن تر بخش هوایی در سطوح مختلف تنش خشکی

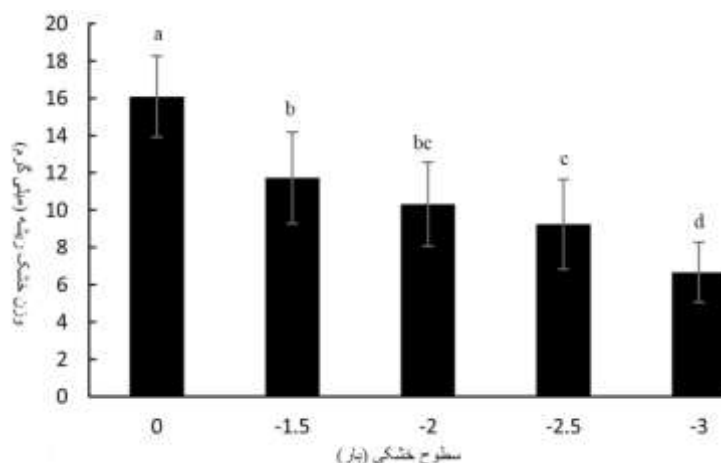

شکل ۹: میانگین وزن تر ریشه در سطوح مختلف تنش خشکی

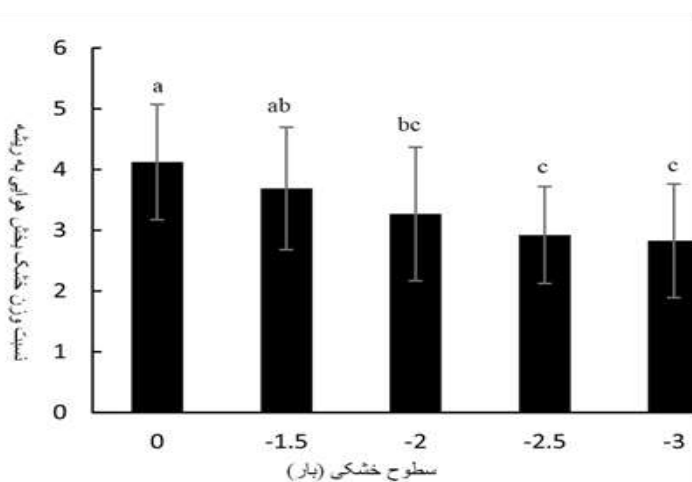
کاهش وزن ماده خشک به دلیل کاهش رشد گیاهی، بسته شدن روزنه‌ها و متعاقب آن کاهش فتوسنتز و پیری و ریزش برگ‌هاست (۹). نتایج حاصل از تجزیه واریانس مشاهدات نشان داد نسبت وزن خشک بخش هوایی به ریشه تحت تاثیر تنش خشکی کاهش پیدا کرده است (شکل ۱۲). نتایج حاصل از بررسی انتقال مواد فتوسنتزی در یونجه حاکی از آن است که اختصاص کربوهیدرات‌ها به ریشه و برگ‌ها نسبت به ساقه اولویت دارد و به همین دلیل وزن ماده خشک ساقه به نسبت بیشتری کاهش می‌یابد.

شکل ۱۰: میانگین وزن خشک بخش هوایی در سطوح مختلف تنش خشکی

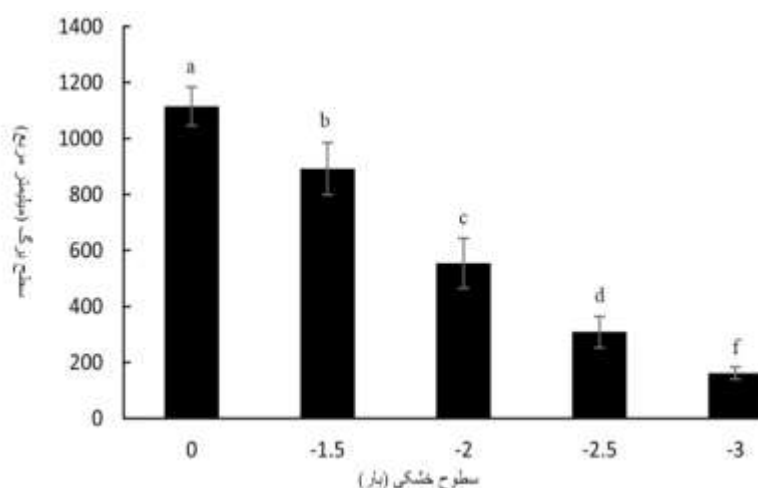
شکل ۱۱: میانگین وزن خشک ریشه در سطوح مختلف تنش خشکی

شکل ۱۲: میانگین نسبت وزن خشک بخش هوایی به ریشه در سطوح مختلف تنش خشکی

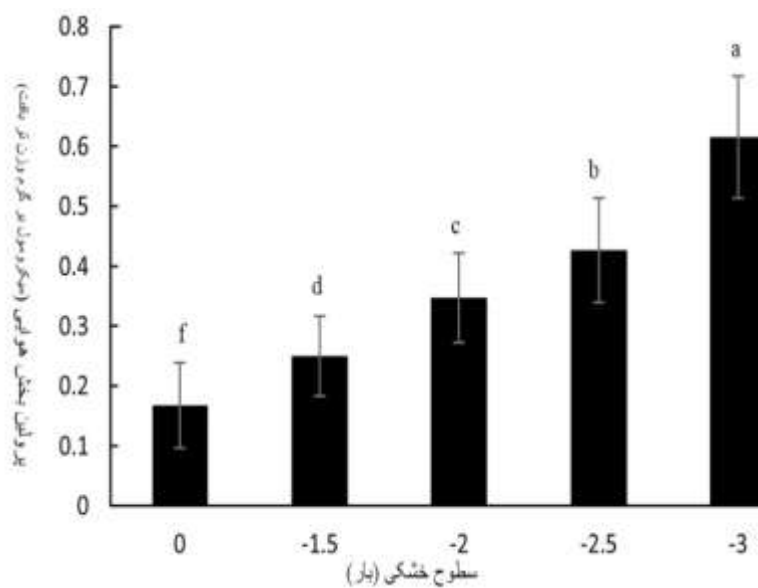
برگ‌ها و ریشه‌ها به ترتیب از نظر فتوسنتز و جذب آب اهمیت بیشتری برای گیاه دارند و نسبت به ساقه بیشتر محافظت می‌شوند (۹ و ۲۷). بورسلاام و همکاران (۱۹۹۶) گزارش کردند که افزایش بیوماس ریشه‌های جانبی در محیط خشک باعث افزایش سطح ریشه به منظور جذب بیشتر آب می‌شود و بدین طریق گیاهان را در برابر خشکی مقاوم می‌سازد، به خصوص زمانی که این افزایش در حجم ریشه با کاهش سطح برگ همراه باشد (۱۲). نتایج مشاهدات مربوط به سطح برگ نشان داد که با افزایش تنش خشکی، سطح برگ به صورت معنی‌داری کاهش می‌یابد (شکل ۱۳). کابوسلی و همکاران (۲۰۰۲) گزارش نمودند کاهش سطح برگ در گیاه برنج، راهبردی برای بهبود تحمل به خشکی است (۱۳). خورانا و سینگ (۲۰۰۰) نشان دادند که ارتباط مثبتی میان سطح برگ و سرعت رشد نسبی وجود دارد، بطوریکه با کاهش سطح برگ، سرعت رشد نسبی نیز کاهش می‌یابد. این محققان گزارش کردند کاهش

سطح برگ در اثر افزایش تنش خشکی، نشان دهنده توانایی یک گونه برای مقاومت و سازش در برابر خشکی است (۲۴). کاهش سطح برگ، به معنای کاهش اتلاف آب و تعرق است. احتمالاً کاهش سطح برگ به دلیل کاهش محتوای آب نسبی برگ و متعاقب آن کوچک شدن اندازه سلول ها، کاهش تقسیم سلول های مریستمی و در نتیجه کند شدن رشد برگ، توقف تولید برگ، تسریع پیری و متعاقب آن ریزش برگ ها می باشد (۲۰).

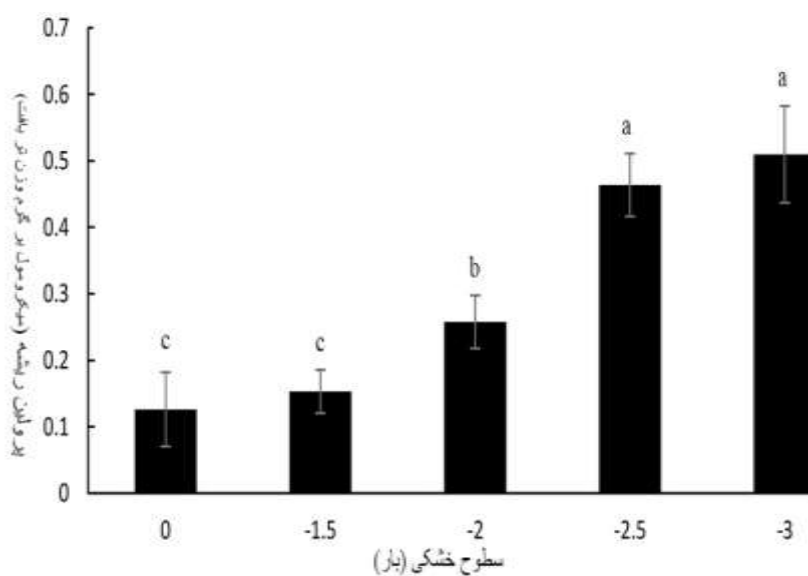

شکل ۱۳: میانگین سطح برگ در سطوح مختلف تنش خشکی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده های آزمایشی نشان داد که تنش خشکی تاثیر معنی داری بر میزان پرولین بخش هوایی و ریشه دارد. مقایسه میانگین سطوح مختلف تنش خشکی نشان داد با کاهش پتانسیل آب، پرولین بخش هوایی و ریشه افزایش می یابد (شکل ۱۴ و ۱۵). افزایش میزان پرولین در سایر بررسی ها نیز گزارش شده است (۲۳). سلاما و همکاران (۲۰۰۵) اظهار داشتند که میزان پرولین گیاه علف فرشیان (*Sesuvium portulacastrum*) تحت تاثیر تنش خشکی نسبت به شاهد سه برابر افزایش یافت. علت این موضوع تحریک فعالیت آنزیم بیوسنتزی پرولین (اورنیتین امگا آمینوترانسفراز) و مهار آنزیم کاتابولیکی (پرولین دهیدروژناز) پیشنهاد شده است (۳۵). ورسلوس و همکاران (۱۹۹۸) دریافتند که تنش خشکی سبب افزایش نسخه برداری mRNA و ژن کدکننده آنزیم های مسیر بیوسنتز پرولین (P5C5) و (P5CR) و در نهایت افزایش میزان پرولین می شود (۴۰). بررسی ها موید این است که سه عامل مهم شامل ۱- تحریک سنتز ۲- مهار تجزیه و ۳- جلوگیری از ورود پرولین به درون پروتئین ها در تجمع پرولین در شرایط تنش خشکی مطرح می باشد (۶).

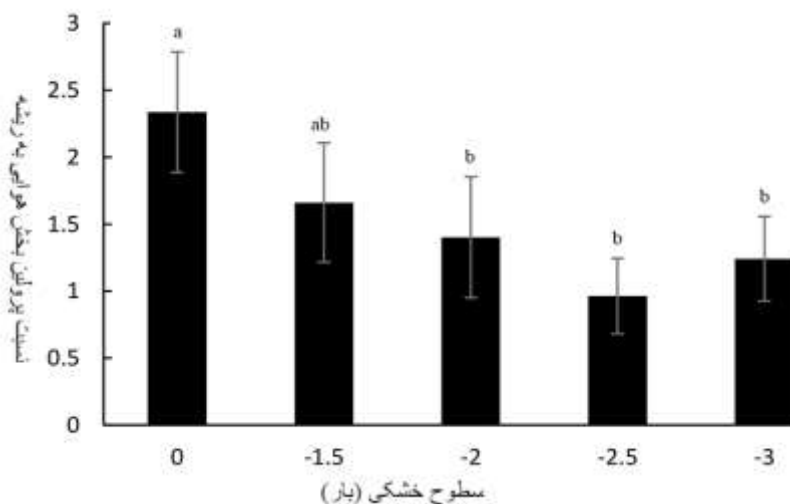

شکل ۱۴: میانگین پرولین بخش هوایی در سطوح مختلف تنش خشکی

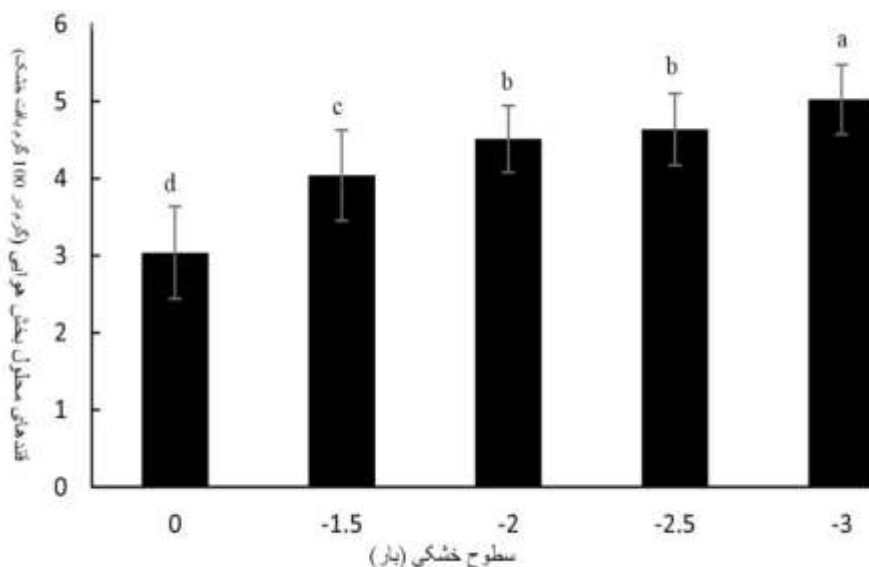
شکل ۱۵: میانگین پرولین ریشه در سطوح مختلف تنش خشکی

تفاوت های معنی داری میان سطوح مختلف تنش خشکی از نظر نسبت پرولین بخش هوایی به ریشه، وجود داشت (شکل ۱۶).

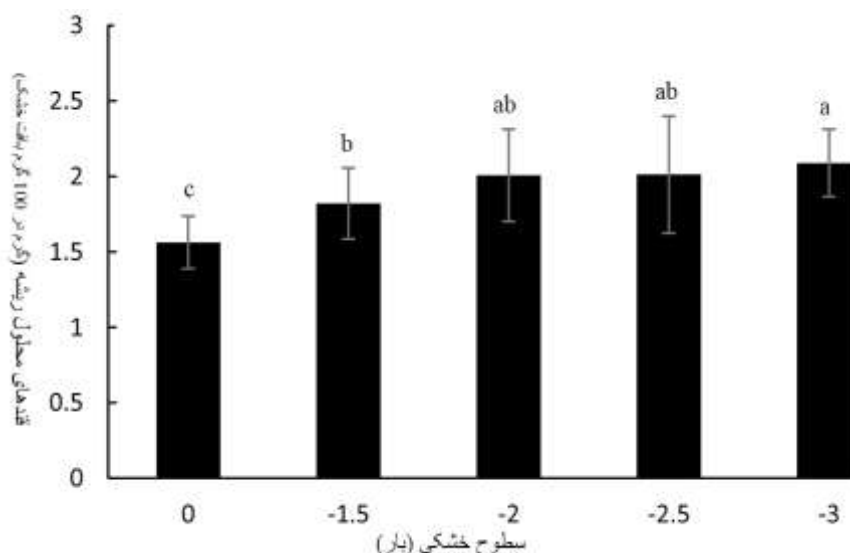

شکل ۱۶: میانگین نسبت پروتئین بخش هوایی به ریشه در سطوح مختلف تنش خشکی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس مشاهدات نشان داد مقدار قندهای محلول موجود در بخش هوایی و ریشه تحت تاثیر تنش خشکی قرار گرفتند. بطورکلی با افزایش تنش خشکی، قندهای محلول بخش هوایی و ریشه افزایش یافت (شکل های ۱۷ و ۱۸). محققان علت افزایش قندهای محلول را در گیاهان مواجه با تنش خشکی به این صورت عنوان کرده اند، ۱- افزایش تجزیه کربوهیدرات های نامحلول و در نتیجه بالا رفتن سطوح قندهای محلول ۲- سنتز مواد اسمتیک از مسیرهای غیر فتوسنتزی ۳- توقف رشد ۴- کاهش سرعت انتقال مواد و ۵- افزایش سنتز ساکارز به دلیل فعالسازی آنزیم ساکارز فسفات سنتاز (۶، ۲۹ و ۳۱).

شکل ۱۷: میانگین قندهای محلول بخش هوایی در سطوح مختلف تنش خشکی

شکل ۱۸: میانگین فندهای محلول در ریشه در سطوح مختلف تنش خشکی

منابع

- ۱- محمدی، ش. ۱۳۹۴. بررسی فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی تنش خشکی در گیاه زنیان در دوره زایشی. دومین همایش ملی تازه های سلولی و مولکولی، شهر جدید پرند، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند.
- ۲- میرزایی، س.، رحیمی، ا.، دشتی، ح. و سیادت، س. ع. ۱۳۸۹. اثر اصلاحی کلسیم و پتاسیم بر خصوصیات مورفولوژیک گیاه دارویی زنیان تحت تنش شوری. یازدهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
- ۳- میرزایی، س.، رحیمی، ا.، دشتی، ح. و مداح حسینی، ش. ۱۳۹۲. اثر اصلاحی کلسیم و پتاسیم بر محتوای پرولین، کلروفیل، پروتئین و رشد گیاه دارویی زنیان (*Carum copticum* L) تحت تنش شوری. دوره ۲۹، شماره ۲ - شماره پیاپی ۶۰، صفحه ۲۶۰-۲۴۷.
- ۴- نجفی، ش.، شفقت، م. و رضوی زاده، ر. ۱۳۹۳. اثر تنش کمبود آب بر شاخص های مورفولوژیک و فیزیولوژیک گیاه زنیان (*Carum copticum*). زیست شناسی گیاهی ایران. دوره ۶، شماره ۲۲، صفحه ۳۸-۲۵.
- 5- Alizade, A. 1381. Soil and plant water relations. Publication of Imam Reza (AS).
- 6-Arndt, S. K. K., Clifford, S. C., Wanek, W., Jones, H. G. and Popp, M. 2001. Physiological and morphological adaptations of the fruit tree *Ziziphus rotundifolia* in response to Progressive drought stress. *Tree Physiology*. 21: 705-715.
- 7- Bates, L.S., Waldren, R. P. and Teare, L. D. 1973. Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant and Soil*. 39: 205-208.
- 8- Bartels, D. and Sunkar, R. 2005. Drought and salt tolerance in Plants. *Critical Reviews in Plant Sciences*. 24: 23-58.
- 9- Bhatt, R. M. and Srinivasa Rao, N. K. 2005. In fluence of pod load on response of okra to water stress. *Indian. J. Plant Physiol*. 10: 54-59.
- 10- Blum, A. 1996. Crop responses to drought and the interpretation of adaptation. *Plant Growth Regul*. 20: 135- 148.
- 11- Boydak, M., Dirik, H., Tilki, F. and Calikoglu, M. 2003. Effects of water stress on germination in six provenances of *Pinus brutia* seeds from different bioclimatic zones in Turkey. *Turk, J. Agric*. 27: 91-97.
- 12- Burslem, D. F. R. P., Grubb, P. J. and Turner, I. M. 1996. Responses to simulated drought and elevated nutrient supply among shade-tolerant tree seedlings of low land tropical forest in Singapore. *Biotropica*. 28: 636-648.

- 13- Cabuslay, G. S., Ito, O. and Alejar, A. A. 2002. Physiological evaluation of responses of rice (*Oryza sativa* L.) to coater deficit. Plant Science. 163: 815-827.
- 14- De, F. and Kar, R. K. 1994. Seed germination and seedling growth of mung bean (*Vigna radiate*) under water stress induced by PEG-6000. Seed Science and Technology. 23: 301-304.
- 15- Dodd, G. L. and Donovan, L. A. 1999. Water potential and ionic effects on germination and seedling growth of two cold desert shrubs. Am. J. Bot. 86: 1146-1153.
- 16- Dubious, M. K., Gilles, A., Hamilton, J. K., Roberts, P. A. and Smith, F. 1956. Colorimetrik method for determination if sugars and related. Annual Chemistry. 28: 350-356.
- 17- Haedari sharifabad, H. 1379. Plant, dryness and drought. First Edition. Publications and Rangelands Research Institute.
- 18- Heuer, B. 1999. Osmoregulatory role of raline in plants exposed to environmental stresses. In: Pessaraki, M. (Ed.), Handbook of Plant and Crop Stress. Marcel Dekker. New York. P. 675-695.
- 19- <http://en.wikipedia.org/wiki/Ajwain>.
- 20- Ibrahim, L. 1995. Effects of nitrogen supply, water stress and interaction between water and nitrogen on assimilate partitioning in poplar. Ph.D Thesis. University of Aberdeen. UK.
- 21- Kashefi, B., Minuyemoghadam, J. and Davazdah-Emami, S. 2016. Investigation effect of salicylic acid on morpho- physiologic traits improve in three masses of *C. copticum* plant in Damghan Area. Jppf. 5 (17):235-243.
- 22- Kaya, M. D., Okcu, G., Atak, M., Cikli, Y. and Kolsarıci, O. 2006. Seed treatments to overcome salt and drought stress during germination in sunflower (*Helianthus annuus* L.). Eur. J. Agron. 24: 291-295.
- 23- Khalesrou, S. H. and Aghalikhani, M. 2007. Effect of salinity and water stress on seed germination of sorghum and pearl millet. Research and reconstruction 153-163: 77.
- 24- Khurana, E. and Singh, J. S. 2000. Influence of seed size on seedling growth of *Albizia procera* under different soil water levels. Annals of Botany. 86: 1185-1192.
- 25- Macar, T. K., Turan, O. and Ekmekci, Y. 2009. Effects of water deficit induced by PEG and NaCl on chickpea (*Cicer arietinum* L.) cultivars and lines at early seedling stages. G.U. Journal of Science. 22: 5-14.
- 26- Michel, B. F. and Kaufmann, M. R. 1973. The osmotic potential of polyethylene glycol 6000. Plant Physiology. 57: 914-916.
- 27- Mir-hossen-Dehabadi, S. R. 1994. The effect of water relation carbon isotope discrimination and shoot and root growth of sainfoin (*Onobrychis visifolia* Scope) and Lucerne (*Medicago sativa* L.). Ph.D. Thesis. Massey University. Newzealand. pp. 364.
- 28- Mrjani, A., Farsi, M. and Rahimizade, M. 1385. Evaluation of drought tolerance of chickpea genotypes during germination using PEG 6000. Agricultural Science. 12: 17-29
- 29- Nilsen, E. T. and Orcutt, D. M. 1996. Physiology of plants under stress: abiotic factors. John Wiley and Sons. New York. 689 p.
- 30- Nouri, A. 1379. To study the response of chickpea genotypes (*Cicer arietinum*) to drought stress induced by polyethylene glycol 6000 in germination and seedling stage. Master's dissertation. Faculty of Ferdowsi University of Mashhad.
- 31- Oliviera-Neto, C. F., Silva-Lobato, A. K., Goncalves-Vidigal, M. C., Costa, R. C. L., Santos Filho, B. G., Alves, G. A. R., Silva-Maia, W. J. M., Cruz, F. J. R., Neres, H. K. B. and Santos Lopes, M. J. 2009. Carbon compounds and chlorophyll contents in sorghum submitted to water deficit during three growth stages. Science and Technology. 7: 588-593.
- 32- Pagter, M., Bragato, C. and Brix, H. 2005. Tolerance and physiological responses of *Phragmites australis* to water deficit. Aquatic Botany. 81: 285-299.
- 33- Rane, J., Maheshwari, M. and Nagarajan, S. 2001. Effect of pre-anthesis water stress on growth, photosynthesis and yield of six wheat cultivars differing in drought tolerance. Indian J. Plant Physiol. 6: 53-60.
- 34- Rzazade, Z. and Kouchaki, A. 2005. A study of seed germination weed, fennel and dill to osmotic and matric potentials of NaCl and PEG 6000 at different temperatures. Journal of agricultural researches. 3: 207 - 217
- 35- Slama, I., Messe36-di, D., Ghanaya, T., Savoure, A. and Abdelly, C. 2005. Effects of water deficit on growth and proline metabolism in *Sesuvium portulacastrum*. Environmental and Experimental Botany. 56: 231-238.
- 36- Siddique, M. R. B., Hamid, A. and Islam, M. S. 1999. Drought stress effects on photosynthetic rate and leaf gas exchange of wheat. Bot. Bull. Acad. Sin. 40:141-145.
- 37- Soltani, A. and Galeshi, S. 2002. Importance of rapid canopy closure for wheat production in a temperate subhumid environment: experimentation and simulation. Field Crops Res. 77: 17-30.
- 38- Takel, A. 2000. Seedling emergence and growth of sorghum genotypes under variable soil moisture deficit. Agronomy Journal. 48: 95-102.

-
- 39- Tobe, K., Zhang, L., Qiu, G.Y. and Shimizu, H. 2001.** Characteristics of seed germination in five non-halophytic Chinese desert shrub species. *Journal of Arid Environments*. 47: 191-201.
- 40- Verslues, P. E., Ober, E. S. and Sharp, R. E. 1998.** Root growth and oxygen relations at low water potentials, Impact of oxygen availability in polyethylene glycol solutions. *Plant Physiol*. 116: 1403-1412.
- 41- Zaenali, A. and Soltani, A.1379.** Effects of water stress on wheat seedling growth of heterotrophic. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources*. 7: 113-123.
- 42- Zeng, Y. J., Wang, Y. R. and Zhang, J. M. 2010.** Is reduced seed germination due to water limitation a special survival strategy used by xerophytes in arid dunes. *Journal of Arid Environments*.74: 508-511.